

Kr. og Konsulen i New Orleans til et Beløb af 400 Kr. Jeg vilde gerne tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, hvad det er, som overbebyrder disse Konsuler saaledes, særlig Overbebyrdelsen af Konsulen i Melbourne vilde det vist interessere Tingets Medlemmer at faa nærmere Oplysning om. Jeg skal saa gaa over til at omtale de Punkter, som ere optagne af Statsrevisorerne og efter Statsrevisorerne af Udvalget. Det første Punkt findes under § 20 og vedrører en Post til Modarbejdelse af smitsomme Sygdomme. Det er, som ærede Medlemmer ville se i Betænkningen — jeg tror, det er Side 229 — et meget omfattende Beløb; det er budgetteret til 300,000 Kr., og der anvendtes 210,660 Kr. mere end budgetteret. Det er ikke selve Overskridelsen af det budgetterede Beløb, som er under Omtale, men Statsrevisorerne have tidligere henvendt Opmærksomheden paa, at blandt disse meget betydelige Udgifter maa nogle ganske sikkert være faste, og at det maatte være muligt at faa de faste Udgifter specificerede i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Jeg antager, at det ikke kan være den højtærede Justitsminister imod at følge det Vink, som Statsrevisorerne nu gentagne Gange have givet her paa dette Omraade, saaledes at det kalkulatoriske Beløb altsaa blev mindre, og Udgiftsposterne i det hele mere overskuelige, fordi man en Gang har faaet fastslaaet de Udgifter, som maa betragtes som gængse paa dette Omraade. Ved det næste Punkt under C. maa jeg bemærke, at der er indløbet en Trykfejl; der staar nemlig § 26 VI., men der skal staa § 26 IV. Denne Trykfejl er indkommen fra Statsrevisionens Betænkning og er derfra gaaet over i Udvalgets Betænkning, der skal staa § 26 IV. 48. Sagen drejer sig om Forholdet ved den elektriske Belysning i det kongelige Teater. Statsrevisionen har i en Skrivelse af 20de April forlangt nærmere Oplysninger om Beløbets Anvendelse, og som Svar herpaa har Revisionen fra Ministeriet faaet en hel Del Tilbud og Regnskabsbilag, men den ønskede Regnskabsoversigt til Gengivelse i nærværende Betænkning savnes fremdeles. Det ser ud, som det var Drilleri og ikke andet, og det er uforstaaeligt, hvorledes en Statsinstitution som det kongelige Teater kan optræde paa den Maade. Jeg antager, at hvis det kongelige Teaters Chefer havde været opmærksomme paa, at vi i denne Samling vilde faa med Teaterforholdene at gøre, havde man maaske stillet sig en lille Smule mere hensynsfuldt lige over for

Statsrevisionen. I hvert Tilfælde nærer jeg ingen Tvivl om, at den ærede Minister vil kunne bringe det kongelige Teaters Chefer dertil for Fremtiden, og Landstinget har ogsaa sluttet sig til dette Ønske fra Statsrevisorernes Side. Punkt C. § 26 I. angaar blot et Spørgsmaal, hvor Statsrevisionen ønsker en nærmere Redegørelse for den samlede Bevilling, naar Arbejder ere fuldførte. Det plejer altid at være Tilfældet, at en saadan bliver given. Det næste Punkt derimod er en gammel Bekendt, det er Vordingborg Sindssygeanstalt. Den har nu i Løbet af en hel Række Aar mødt med meget betydelige Overskridelser, Overskridelser, der ere langt betydeligere end dem, der komme frem for de øvrige Sindssygeanstalters Vedkommende. Statsrevisionen har stadig ment, at det maatte kunne lykkes at gennemføre en lignende regnskabsmæssig Ordning for Vordingborg som paa Statens øvrige Sindssygeanstalter, og ved at gennemgaa Landstingets Forhandlinger om denne Sag ser jeg, at Ministeren mener, at dette ogsaa for Fremtiden skal ske. Ganske vist vil man ikke kunne undgaa de første to Aar at faa lignende Bemærkninger til Statsregnskabet, men det ligger jo i Sagens Natur. Ministeren har nu, efter hvad der fremgaa af hans Redegørelse i Landstinget, sat sig i Forbindelse med paagældende Embedsmænd dernede for at bevirke, at lignende Forhold ikke oftere komme frem. Atter her er der en Trykfejl, den sidste, jeg skal omtale, idet der staar § 20 E., hvilket skal udgaa. Ved § 21 V. Udg. 3 og § 21 V. Udg. 12 er der ligeledes udtrykt et Ønske om, at man vil holde sig inden for den givne Bevilling. Landstinget har med Hensyn til det sidste Punkt sluttet sig til Statsrevisorerne, og Folketinget gør det samme for begge Punktets Vedkommende. Det næste Punkt, som vi komme til i Betænkningen, er ligeledes en gammel Bekendt, det findes i Udvalgsbetænkningen under VI., det er Gendarmerikorpsets Afvikling. Dette Punkt har tidligere været til Forhandling her i Tinget, og det er ikke uden en vis Beklagelse, at jeg maa komme tilbage dertil igen i Aar. Tingets Medlemmer ville vistnok huske Sagen i dens Hovedtræk. De daværende Statsrevisorer for Regnskabet 1893—94, Folketingsmændene for Verninge (Harald Holm) og Nykøbing paa Falster (R. Clausen) havde ikke det Held at opdage, at Gendarmerikorpsets Afvikling var opført paa vedkommende Statsregnskab, derfor blev det slet ikke paataalt. Nu hørte det ganske vist heller ikke hjemme der, det